

CHARLES HADDON SPURGEON

Baptista lelkész, prédikátor, író

Született : 1834. június 19. Anglia, Essex, Kelvedon

Elhunyt : 1892. január 31. Franciaország, Alpes-Maritimes, Menton

*

C.H. SPURGEON : 1500 bölcs gondolat

- a keskeny és a széles úton járóknak -

A könyv előszava:

Szeretettel adjuk közre C.H. Spurgeon angol hitszónok válogatott gondolatait. A válogatás nehéz feladat volt, miután a szerző több ezer prédikációjának minden mondata szinte ebbe a kötetbe kívánczolt volna. Gyűjteményünk alapján a már korábban kiadott hasonló könyvek jelentették.

C.H. Spurgeon minden, a kötetünkbe felvett gondolata mélyen a Szentírásban gyökerező és így szinte reflektorfénybe állítja a szellemi-lelki - sokszor rejtett - isteni igazságokat. A szerzőre jellemző az Istentől kapott, finom, tiszteletteljes humor, amely még érthetőbbé teszi a gondolatait.

A kötetünkben szereplő gondolatokat, a korábbi kiadásokból átvéve, címszavak alá próbáltuk felosztani. Ez a kísérletünk csak próbálkozás maradt, egy-egy gondolatot akár öt, tíz, vagy még több címszó alá is besorolhattunk volna.

Egy-egy gondolattal, kis változtatással, talán többször is találkozhatunk, de mivel az ismétlés a tudás anyja, ez csak segítségünkre lehet.

A magyar kiadásnak az a vágya, hogy az olvasottak által Isten beszéde, a Biblia még nagyobb tiszteltben álljon előttünk.

2002. októberében

Evangéliumi Kiadó
Szent Gellért Kiadó

ADAKOZÁS

Isten nem aszerint értékeli adományunkat, amit adunk, hanem aszerint, amit visszatartunk.

Minden élet az adakozás és a lemondás elve alapján jön létre. Ez alól kivétel a kapzsi ember, aki olyan, mint a fogaskerek közé szorult kődarab: ellenáll a világmindenség törvényeinek.

A jókedvű adakozó a mennyei karok üteme szerint él. Összhangban van Isten nagy természettörvényével, és ezért szereti Isten, mert saját művére ismer benne.

Istennek adott ezüstpénzeink aranyban lesznek visszafizetve.

Aki balgaságában megfosztja családját azért, hogy idegeken segítsen, az hamar testvére lesz a koldusoknak. Mint mindenben, a jótekonyságban is legyen bölcsesség.

Előbb légy becsületes, aztán nagylelkű. Undorodom az olyan emberektől, akik lopják a libát és az aprólékot elajándékozzák. Sok esetben a jámborság a csalás takarója.

ADÓSSÁG

Jobb, ha vacsora nélkül fekszel le, mintha adóssággal ébredsz.

Nehéz volna egy tojást megnyírni, vagy kopasz fejről egy hajszálat kitépni; de mindkettő könnyű dolog ahhoz képest, ha üres zsebből adósságot kell fizetni.

Sámson erős és hős volt, mégsem tudott pénz nélkül adósságot törleszteni, és bolond az, aki abban a hitben ringatja magát, hogy neki ez furfanggal sikerülni fog.

Banktól kölcsönt kérni olyan, mint amikor a fuldokló kétélű kardba kapaszkodik; mert ha az uzsorások pénzt kölcsönöznek, akkor addig kopasztják a libát, amíg csak toll van rajta.

Ha valaki meg akar szabadulni az adósságától, csökkentse a kiadásait és szaporítsa a bevételét. Ha az erszényed kimerült, élj szerényebben! ne higgy abban, hogy adósságot mással is lehet törleszteni, mint pénzzel.

Ígéretetek adósságot és az adósságok ígéreteket szülnek, de ígérekkel adósságot csökkenteni nem lehet. Más az ígéret és más a törlesztés.

Az istenfélő ember szava legyen olyan megbízható, mint Isten Igéje. nem szabad ígérni, ha az ígéret betartására nincs kilátás, mert aki pénzt ígérettel törleszt, nem érdemel hitelt.

Bűnünk és adósságunk sajnos mindig több van, mint gondoljuk. Itt egy kicsi s ott egy kevés, s mielőtt észrevennénk, nyakig ülünk benne.

A szegénység nyomasztó, de az adósság borzasztó. Az ilyen baj felér egy égő házzal vagy egy házsártos asszonnyal, és ez a kettő, mint mondják, az emberi lét legnagyobb csapásai közé tartozik. A szegénység nem gátol meg abban, hogy becsületesek legyünk.

Becsületes ember előtt többet ér az üres erszény, mint az, amely más pénzével van tele. Számára elviselhetetlen az a tudat, hogy nem a saját kenyerét eszi, nem a saját ingét viseli, nem a saját cipőjében jár, és nem is nyugodt addig, míg a felesége hitelben vett kalapban díszeleg, vagy kifizetetlen ruhában tetszeleg.

A pávatollal feldíszített hollót azonnal felismerték a társai, de meg is járta, mert nyomban megkopasztották. A kölcsönkérők hamar elszegényednek, s a szegénység legkellemetlenebb sorsára, a nincstelenségre jutnak, s ehhez a gyalázat is társul.

Aki napi nyolc garast keres, de nyolc tallért költ más pénzéből, az nemcsak bolond, hanem gazember is. Mindenki a saját zsebéhez szabja a kiadásait, mert ha hitelre vásárolt szövetből adósságra csináltatsz ruhát, az annyi, mintha lopnád.

Az adósság hasonlít a mocsárra vagy egy óriási személgödörre. Szerencsés az az ember, aki ki tud mászni belőle, ha egyszer beleesett.

Ha egy tyúk tojt már egyszer egy helyre, akkor oda ismét tojni fog. Ha valaki csinált már egyszer adósságot, akkor valószínű, hogy újból csinálni fog.

Aki ma egy garassal tartozik, holnap már egy tallérral lesz adós. Aki ma csak bokáig jár a sárban, az holnap már térdig süllyed el.

A becsületes ember inkább lesoványodik, semhogy kölcsönvett pénzen meghízzon, és inkább

túri a szomjúságot, minthogy hitelbe vásárolt itallal oltsa szomját.

A ki nem fizetett számlák gombostű módjára szurkálják az ember lelkiismeretét. A hitelbe vett disznó folyton rőfög. Aki adósságmentes, az gondmentes!

Ne tartozz senkinek egy garassal sem, s akkor nem lesz soha tíz tallér adósságod.

Aki kölcsönt ad, elveszti pénzét és barátait; aki jótáll másért, maga sincs biztonságban. Fogadd el a tanácsomat : „Sose állj jót többért, mint amennyi veszteni való pénzed van”. Aki kezességet vállal másokért, kárt szenved s csak az érezheti magát biztonságban, aki tartózkodik az ígéretektől!

ALÁZAT

Minden embernek kell, hogy legyen gerince, mert különben nem tudná egyenesen tartani a koponyát; de a gerinc legyen hajlékony, különben beüti a fejét az ajtófélfába.

Aki megalázkodik, bölcsen jár el, mert ezzel elkerüli, hogy mások alázzák meg.

A nagysághoz vezető út: akarj igen kicsiny maradni.

A valódi alázatosság virág, amely minden kertnek díszére válik; fűszer, amellyel az életnek minden étele megízesíthető; egyszóval olyasmi, amely minden dolognak az értékét emeli.

A felvágás és felépítés között óriási különbség van.

A Krisztus által nekünk adományozott köntös mindaddig nem tündökölhet rajtunk, míg róla az

egyéni érdem éktelenítő foltjai el nem tűnnek.

Akik Jézust, mint Királyt akarják szolgálni, az alázat köntösét kell hogy viseljék, nem pedig a fennhéjázó önteltség skarlát-díszét.

Az alázatos Jézus nem tűr felfuvalkodott társakat.

A felemelkedés útja a saját énünk csökkenésén vezet át.

A mímelt alázat visszataszító, az őszinte alázat vonzó.

Hogy Krisztus országában felfelé jussunk, alá kell szállnunk.

A báránytermészetű ember saját bőrén tapasztalja, hogy még nem pusztultak ki a farkasok.